

175 (213)

- 734 -

B12425

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΜΑΛΑΚΗ

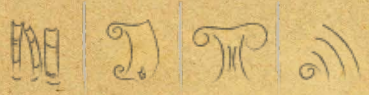
(ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥΡΓΟΥ.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΑΡΤΕΡΙΑ.

1864.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

[Handwritten red signature]

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

1897

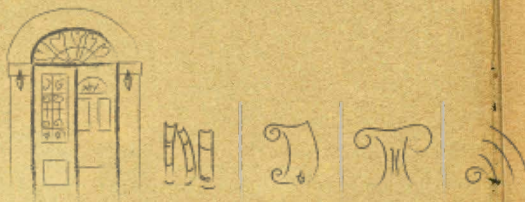
ΚΗΡΥΚΤΟΣ Ε. ΜΙΛΛΗΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΘΗΝΑ

Εἶν' αὖριο Πρωτομαγιά ἑ Χαρίκλειά μου ἴπᾱμε,
Νὰ πάρωμ' αὐγηνὴ δροσιὰ,
Νὰ στρώσωμε εἰς τὴ χλωρασιὰ
Νὰ πιούμε' καὶ νὰ φάμε;

—ο—

Ἔλα νὰ πᾱμ' ἀποβραδὺς ν' ἀκούσωμε τ' ἀηδόνι
Ποῦ κυλαῖδῃ μελωδικὰ,
Νὰ μᾱς περάσουν τὰ κακὰ
Κ' οἱ ψυχτικοὶ μας πόνοι.

—ο—

Ἰᾱμε νὰ ἴδῃς ἀγάπη μου ἴσᾱν σὲ κί ἄλλαις παιδοῦλαις,
Ποῦ κώβουν ἄνθη δροσερὰ,
Καὶ περπατοῦνε ζωηρὰ
ἴσᾱν ταῖς περδικοποῦλαις.

—ο—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐκεῖ θ' ἀκούσης τὸ νερὸ νὰ γλυκοκελαρίζῃ
Σ' τ' αὐλάκι, κί' αὔρα δροσερῇ
Ποῦ μεσ' τὰ φύλλα προχωρεῖ
Καὶ γλυκοψυθιρίζει.

—ο—

Νὰ δῆς τὴ Νηά, τὸν Ἄγουρο, πῶς ἔστῃ σιὰ γροσεύου
Καὶ πῶς μ' ἐρωτικαῖς ματταῖς
Ἐνας τὸν ἄλλο σαῖταις
Μὲ φλόγαις σαῖτεύου.

—ο—

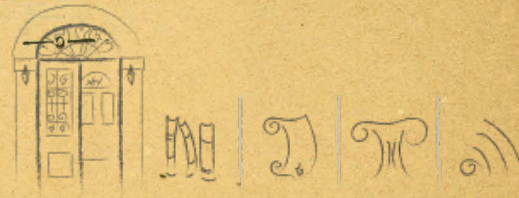
Πάμε νὰ δῆς τὸν πόλεμο ποῦ κάνουνε τὰ μάτια
Ἐτῆς ἐξοχῆς τὴν ἀπαθειά,
»Χωρὶς μαχαίρια καὶ σπαθιά
»Νὰ γέρονται κομμάτια.»

—ο—

Νὰ δῆς τὴ μέση πῶς λιγᾶ, ἡ Νηά, τὸ Παλλικάρι,
Πῶς χρυσοζέφυρος φυτᾶ,
Ἐμὰ μαλλιά μαῦρα καὶ χρυσά,
Μὲ τοῦ χοροῦ τὴ χάρι.

—ο—

Νὰ δῆς τραπέζια κατὰ γῆς στρωμένα ἐπὶ τὴν ἀράδα.
Ἄλλοι νὰ τρῶν καὶ νὰ γελοῦν,
Κρυφ' ἄλλοι νὰ συνομιλοῦν
Δυὸ δυὸ ἐπὶ τὴν πρασινάδα.

Ἐκεῖ λουλούδια δροσερά, πρὶν μαραθοῦνε κόψε
Γιατὶ τὰ χρόνιά μας περνοῦν
Ἦσαν αὐτὰ, καὶ δὲν γυρνοῦν! . .
Πάμε λοιπὸν ἀπόψε.

—ο—

Ποῖος ἔξευρει ἂν ἄλλη χρονιά ἐπὶ τὸ
Ἄχθος εἶναι πονηρὸς,
Κ' ἴσως μᾶς κάμει ὁ Καιρὸς
Πολίτας ἄλλου Κόσμου!

—ο—

Ἐκεῖ θενά χορέφουνε μαζῆ μας κί' ἄλλοι φίλοι!
Χόρευε φῶς μου ταπεινά,
Δίνε νὰ πιάνουνε σεμνά
Κ' οἱ φίλοι τὸ μανδύλι.

—ο—

Τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χορούς, κ' ἀνήθηκους ποτέ σου,
Μὴν τοὺς χορέψης λιγερή!
Γιατ' εἶν' αἰσχροὶ καὶ δολεροὶ
Βλάβουν ταῖς ἀρεταῖς σου! . . .

—ο—

Πάμε λοιπὸν ἀγάπη μου τώρα ποῦ πνέει αὔρα.
Τῆς ποθητῆς Ἐλευθεριᾶς,
Κί' ὀποῦ φορέματα χηρειᾶς
Δὲν φέρ' ἡ Πατρίς μαῦρα!

—ο—

Κι' όπου μακρ' αποδιώξαμε' τὴν ξενικὴν ἀκρίδα
Καὶ δὲν μᾶς τρώγει τὰ σπαρτά,
Κι' ὁ ξένος μὲ δεσμὰ σφικτὰ
Δὲν δίνει τὴν Πατρίδα! . . .

—ο—

Κι' ἡ τερπνὴ φύσις τάνθη της 'σὺν Τάπητας ἀπλώνει,
Καὶ πρασινίζ' ἢ χλωρασιά,
Καὶ στάζουν καταγῆς δροσιά
Τὰ φύλλα καὶ οἱ κλόνοι.

—ο—

'Στοῦ 'Ἡλίου τὴν ἀνατολὴ νᾶμαστ' ἔμεις ἀγνάντια
Π' ὁ ζέφυρος μὲ φυσισιαῖς
Θὰ τρεμουλίζη ταις δροσιαῖς.
Στὰ φύλλα 'σὰ διαμάντια.

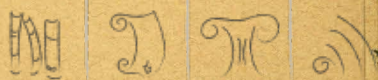
—ο—

Νὰ δῆς τ' ἀρνάκια πῶς σκιρτοῦν 'στὰ πράσινα λιβάδια,
Πῶς βόσκουνε 'στὴ χλωρασιά,
Στὴν ἀνοιξιάτικη δροσιά
Τὰ πρόβατα κοπάδια.

—ο—

Ν' ἀκούσης φῶς μου τὸ βοσκὸ πῶς παίζει τὴ φλογέρα.
Ν' ἀκούσης κι' ὅλα τὰ πουλιά,
Πῶς ἐξυμνοῦν 'στὴ σιγαλιά
Τὸν Ὑψιστον Πατέρα.

—ο—

Πάμε κ' ἔμεις ἀγάπη μου 'στὸ Μάϊ νὰ χαροῦμε,
'Στὰ περιβόλια τὰ τερπνά,
'Ποῦ τ' ἀηδονάκι ἀγρυπνᾷ
Τὴ νύκτα νὰ τ' ἀκοῦμε.

—ο—

Εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ Κηφισσοῦ πάμε περιβολάκια
'Ὅπ' ἔχουνε πυκναῖς ἰσκαῖς
Ποῦ πέφτουν φύλλ' ἀπὸ μουσκαῖς
Κι' ἀπὸ τριανταφυλλάκια.

—ο—

Εκεῖ θὰ γιατρευθ' ἡ πληγὴ ὅπου 'στὴν Ἀργολίδα,
'Ἐλαβα 'ς τὴν ἀδελφικὴ
Σύνγκρουσι τὴ θανατικὴ,
Φῶς μου γιὰ τὴν Πατρίδα.

—ο—

Εἶναι τ' ἀμάξι γλήγορο καὶ δροσερ' ἢ ἑσπέρα,
Ἡῦραμ' εὐχάριστον καιρὸ,
Νὰ πνεύσωμε τὸν καθαρὸ
Τῆς ἐξοχῆς ἀέρα.

—ο—

—Τὸ ζεύρω πῶς Πρωτομαγιά Καλέ μου 'ξημερώνει,
Κ' ἐπιθυμοῦσ' αἰτὲ χρυσέ,
Νάλθῃ 'ς τὴν ἐξοχὴ μ' ἐσέ,
Μὰ κάποιος μὲ μαλώνει! . . .

—ο—

Γιὰ βότῃσε τὴ Μάνα μου, κ' εὐθύς ἔλα νὰ πᾶμι.
Ἐστὸς Κρηησοῦ τὰ δροσερὰ
Δένδρα, καὶ τ' ἀργυρὰ νερὰ
Νὰ πιούμε' καὶ νὰ φάμε'.

—ο—

—Ἄρῃστ' αὐτὰ νὰ εὐε χαρῶ, κ' ἔλα νὰ πᾶμε φῶς μου!
—Ἀδύνατο ταῖς ἐντολαῖς
Νὰ παραβῶ, καὶ συμβουλαῖς
Τῆς γνωστικῆς Μητρός μου.

—ο—

Οἱ Νέοι, μοῦπ' ἡ Μάνα μου! . . . «Τὸ δένδρον ἀγαπάτε,
—Μὲ συγχωρῆς νὰ σοῦ τὸ πῶ—
»Κί' ἀφοῦ τοῦ φάτε τὸν καρπὸ
»Τὸ δένδρον λησμονᾶτε!»! . . .

—ο—

—Γραυτὰ διπλὰ θὰ σ' ἀγαπῶ χρυσό μου περι-
λοῖπὸν πηγαίνω, κ' ἔχε ἡγιὰ,
Δὲν πάω ἔστην Πρωτομαγιά . . .
Μὰ . . . δόσε μου τὸ χέρι;

—ο—

Ἦχι! . . . Πήγαινε μάτιά μου, ἔς τὸ Μάι, στὴν ευχὴ μου,
Καὶ πέρασ' αὔρι' ἀπὸ ἰδῶ,
Μὲ ρόδα κί' ἄνθη νὰ σ' ἰδῶ
Γιὰ νὰ χαρ' ἡ ψυχὴ μου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52.46.0001